

Balıkesir Milletvekili Müfit Erkuyumcu ile Rize Milletvekili İzzet Akçal'ın, Adliye Harç Tarifesi Kanununun 98 nci ve 99 ncu maddelerinin değiştirilmesi hakkında Kanun teklifi ve Adalet ve Bütçe Komisyonları raporları (2/44)

Büyük Millet Meclisi Yüksek Başkanlığına

2503 sayılı Adliye Harç Tarifesi Kanununun 98 ve 99 ncu maddelerinin değiştirilmesi hakkında hazırlanan Kanun tasarısı Kamutayın yüce tasvibine sunulmak üzere ilişik olarak takdim olunmuştur.

Gereğinin yapılması saygı ile rica olunur.

Balıkesir Milletvekili
Müfit Erkuyumcu

GEREKÇE

9 . VI . 1934 tarih ve 2500 sayılı Adliye Harç Tarifesi Kanununun 98 nci maddesi (tebliğden başka bir muamele yapmak için Makamından uzaklaşmaya mecbur kalan Yargıç veya memurun yol masraflarından başka her saat ve küsuru için 50 kuruş yol tazminatı verilir. Bu miktar bir gün için 200 kuruşu geçemez. Kâtip ve sair müstahdemler için yukarıda yazılı miktarların yarısı verilir.) şeklinde bir hüküm sevk etmiş ve sonradan meriyete giren 4327 sayılı Kanunun birinci maddesiyle bu miktarlara % 50 nispetinde zam yapılması kabul edilmiştir.

Tatbikatta keşif, delil tesbiti ve meşhûr suçların tahkiki gibi Adli işlerin yapılması için Makamlarından ayrılan yargıçlarla diğer adalet mensuplarına hariçte sarf ettiği mesai mukabili olarak sözü geçen hükümlere istinaden bir gün için en fazla 300 ve kâtiplerle bunların sınıfında bulunan diğer memurlara da 150 kuruş gibi cüzi bir yol tazminatı tediye edilmektedir. Mahallinde geçen müddete göre değişebilen bu miktarlar da katî değildir. Yargıç veya memurların hariçte geçirdikleri müddet üç saati geçmedikçe bahsi geçen miktarları almaya kanunen hakları yoktur. Kanunun yol tazminatının saat hesabıyla ödenmesini esas prensip olarak kabul etmesi dolayısıyla alınacak tazminat miktarları hariçte geçen müddete göre değişebilmekte ve meselâ keşif için dairesinden ayrılarak bir saat sonra dönen Yargıç'a 75 kâtibine de 37,5 kuruş yol tazminatı ödenmesi gerekmektedir.

Kanunumuzda yol tazminatı miktarının hesabı için kabul edilen usul sakat ve tazminat miktarları da onu alacak adliye müntesiplerinin meslekî haysiyetleriyle mütenasip olmayacak derecede azdır.

Yol tazminatının ödenmesi için kabul edilen usul ve prensip sakattır çünkü tazminat miktarının saat hesabına göre hesap edilmesi vazifeten Makamından ayrılan Yargıç veya memura ayrılış ve dönüş saatlerini, saat ve zabıt tutmak suretiyle tesbit etmek külfetini tahmil etmektedir. Tazminatın tutarının kanunun sarîh ibaresi karşısında başka türlü tesbit edilmesi imkânsızdır. Verilecek cüzi bir tazminat için adalet mensuplarına böyle bir külfetin tahmil edilmesi muvafık olmasa gerektir.

Ödenmesi kabul edilen tazminat miktarları pek azdır. Zira yargıçlar için üç kâtip ve sair memurlar için âzami 1,5 liradan ibaret olan tazminat miktarının bugünkü iktisadî şartlar ve hayat pahalılığı karşısında onu alan memur veya yargıçın o günkü masraflarını karşılayabilecek bir kıymet ifade etmesine maddeten imkân yoktur. Adından da anlaşılacağı gibi yol tazminatı adliyecilere

hariçte vazife gördükleri sırada yaptıkları fazla masraflara karşılık olarak verilmektedir. Halbuki verilen tazminat miktarlarının bugünkü hayat pahalılığı karşısında yapılan masrafları karşılaması ve faraza merkezden uzak bir mahalle incelemeye giden bir memurun bir gün için aldığı 1,5 lira ile o günün öğle ve akşam yemeklerini temin edebilmesi imkânı yoktur.

Miktarı esasen az olmakla beraber 2503 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği 1934 senesindeki iktisadi hayat şartlarına göre belki de normal bir tazminat telâkki edilebilecek olan 1,5 ve 3 liradan ibaret tazminat miktarlarının içinde bulunduğumuz pek ağır hayat şartları önünde memurların günlük masraflarına tekabül edebileceği tasavvur ve kabul edilemez. Bu böyle olunca verilecek tazminat miktarlarının şimdiki yaşama şartları göz önünde tutularak memurun hiç olmazsa inceleme gününde yapmış olduğu masraflara kifayet edecek normal bir hadde çıkarılması da mühim bir zaruret halini almaktadır.

Kabul edilen yol tazminatı miktarları Adliye müntesiplerinin meslekî şerefleri ile de asla mütenasip değildir. İnceleme sırasında seçtiği bilir kişiye en az 15 lira ücret takdir eden yargıcın aynı incelemede en fazla üç lira tazminat alabilmesinin onu manen rencide edeceği şüphesiz ve tabiidir.

Görülüyor ki, Adliye Harç Tarifesi Kanununun kabul ettiği tazminat miktarları pek az ve tahakkuk ettirilmeleri için kabul edilen usul de sakattır. 1934 senesindeki iktisadi hayat şartlarına göre tedvin olunan bu hükümler bugünkü ihtiyaçları karşılamadıklarından değiştirilmeleri icabeder. Esasen bu değiştirmenin yapılması Devlet için fazla malî bir külfeti mucip olmayacaktır.

Tatbikatta adliyecilerin makamlarından uzaklaştırılmalarını gerektiren keşif ve incelemelere ekseriya şahsi haklara taallük eden hukuki dâva ve ihtilâflarda lüzum hâsıl olmakta ve bunların masrafları da alâkalı şahıslar tarafından tediye olunmaktadır.

Açtıkları dâva veya icra takiplerinde Devlete ağır harçlar vermekte ve birçok masraflar ihtiyar etmekte olan fertlerin bu arada adaleti tevzi için bir yığın külfete ve vesaiti nakliye sıkıntılarına katlanarak mahalline gelen yargıç veya memura yapacağı masraflara mukabil kabul edilecek mâkul ve maktu bir ücreti ve tasarıda tesbit ettiğimiz 5 lira gibi cüzi bir tazminatı severek tediye edeceklerine şüphe yoktur. Gerçi yapılacak tadilat ceza soruşturma işlerinde yargıç ve savcılara Devlet bütçesinden verilen meşhut suç tahsisatının bir miktar artırılmasını gerektirirse de bu gibi işlerin hukuk işlerine nispeten pek mahdut olması ve bu yüzden Adalet Bakanlığı Bütçesine yapılacak cüzi ilâvenin de dâvanın sonucunda haksız çıkan suçlu veya dâvacıdan alınacak ilâm harçlarıyla karşılanmasının da mümkün ve tabii bulunması hasebiyle bütçeye yapılması gereken ilâvenin değiştirilmesi zaruri olan kanunun değiştirilmesine engel teşkil etmemesi lâzımgelir. İşte hazırlanan tasarımların Yüksek Kamutaya teklifini gerektiren sebepler bunlardan ibarettir.

Adalet Komisyonu raporu

T. B. M. M.

Adalet Komisyonu

Esas No. 2/44

Karar No. 7

30 . XI . 1950

Yüksek Başkanlığa

Balıkesir Milletvekili Müfit Erkuyumeu ile Rize Mileltvekili İzzet Akçal'ın Adliye Harç Tarifesi Kanununun 98 ve 99 ncu maddelerinin değiştirilmesi hakkındaki Kanun teklifi Komisyonumuza havale buyurulmakla Adalet Bakan-

lığı temsilcisi hazır olduğu halde incelendi.

Teklif sahibi ve bu konuda komisyon üyelerinin mütalâaları ve Adalet Bakanlığının noktai nazarını belirten temsilcinin sözleri dinlenildi.

9 . VI . 1934 tarih ve 2500 sayılı Adliye Harç

Tarifesi Kanununun 98 nei maddesi (Tebliğden başka bir muamele yapmak için makamından uzaklaşmaya mecbur kalan yargıç veya memurun yol masrafından başka her saat ve küsuru için 50 kuruş yol tazminatı verilir. Bu miktar bir gün için 200 kuruşu geçmez. Kâtip ve sair müstahdemler için yukarda yazılı miktarın yarısı verilir.) Şeklinde bir hüküm sevk etmiş ve sonradan meriyete giren 4327 sayılı Kanunun 1 nei maddesiyle bu miktara % 50 nispetinde zam yapılması kabul edilmiştir.

Tatbikatta keşif, delil tesbiti ve meşhur suçların tahkiki gibi adli işlerin yapılması için makamlarından ayrılan yargıçlarla diğer adalet mensuplarına hariçten sarfettiği mesai mukabili olarak sözü geçen hükümlere istinaden bir gün için en fazla 300 ve kâtiplerle bunların sınıfından bulunan diğer memurlara da 150 kuruş gibi eüzi bir yol tazminatı tediye edilmektedir. Mahallinde geçen müddete göre değişebilen bu miktarlar da katı değildir. Yargıç veya memurların hariçte geçirdikleri müddet üç saati geçmedikçe şahsi geçen miktarları almaya kanunen hakları yoktur. Kanunun yol tazminatının saat hesabıyla ödenmesini esas prensip olarak kabul etmesi dolayısıyla alınacak tazminat miktarları hariçte geçen müddete göre değişebilmekte ve meselâ keşif için dairesinden ayrılarak bir saat sonra dönen yargıçta 75, kâtibine de 37,5 kuruş tazminatı ödenmesi gerekmektedir.

Kanunumuzda yol tazminatı miktarının hesabı için kabul edilen usul sakat ve tazminat miktarları da onu alacak adliye müntesiplerinin meslekî haysiyetleriyle mütenasip olmayacak derecede azdır.

Yol tazminatının ödenmesi için kabul edilen usul ve prensip sakattır. Çünkü tazminat miktarının saat hesabına göre hesap edilmesi vazifeten makamından ayrılan yargıç veya memura ayrılmış ve dönüş saatlerini, saat ve zabıt tutmak suretiyle tesbit etmek külfetini tahmil etmektedir. Tazminatın tutarının kanunun sarih ibaresi karşısında başka türlü tesbit edilmesi imkânsızdır. Verilecek eüzi bir tazminat için adalet mensuplarına böyle bir külfetin tahmil edilmesi muvafık olmasa gerektir.

Ödenmesi kabul edilen tazminat miktarları pek azdır.

Zira yargıçlar için üç, kâtip ve sair memurlar için âzami bir buçuk liradan ibaret olan

tazminat miktarının bugünkü iktisadi şartlar ve hayat pahalılığı karşısında onu alan memur veya yargıcın o günkü masraflarını karşılayabilecek bir kıymet ifade etmesine maddeten imkân yoktur. Adından da anlaşılacağı gibi yol tazminatı adliyecilere hariçte vazife gördükleri sırada yaptıkları fazla masraflara karşılık olarak verilmektedir. Halbuki verilen tazminat miktarlarının bugünkü hayat pahalılığı karşısında yapılan masrafları karşılaması ve faraza merkezden uzak bir mahalle incelemeye giden bir memurun bir gün için aldığı bir buçuk lira ile o günün öğle ve akşam yemeklerini temin edebilmesi imkânı yoktur.

Miktarı esasen az olmakla beraber 2503 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği 1934 senesindeki iktisadi hayat şartlarına göre belki de normal bir tazminat telâkki edilebilecek olan bir buçuk ve üç liradan ibaret tazminat miktarlarının içinde bulunduğumuz pek ağır hayat şartları önünde memurların günlük masraflarına tekabül edileceği tasavvur ve kabul edilemez. Bu böyle olunca verilecek tazminat miktarlarının şimdiki yaşama şartları göz önünde tutularak memurun hiç olmazsa inceleme gününde yapmış olduğu masraflara kifayet edecek normal bir hadde çıkarılması da mühim bir zaruret halini almaktadır.

Kabul edilen yol tazminatı miktarları adliye müntesiplerinin meslekî şerefleriyle de asla mütenasip değildir. İnceleme sırasında seçtiği bilirkişiye en az 15 lira ücret takdir eden yargıcın aynı inceleme de en fazla 3 lira tazminat alabilmesinin onu mânen rencide edeceği şüphesiz ve tabiidir.

Görülüyor ki, Adliye Harç Tarifesi Kanununun kabul ettiği tazminat miktarları pek az ve tahakkuk ettirilmeleri için kabul edilen usul de sakattır. 1934 senesindeki iktisadi hayat şartlarına göre tedvin olunan bu hükümler bugünkü ihtiyaçları karşılamadıklarından değiştirilmeleri icabeder. Esasen bu değiştirmenin yapılması Devlet için fazla malî bir külfeti mucip olmayacaktır.

Tatbikatta adliyecilerin makamlarından uzaklaştırılmalarını gerektiren keşif ve incelemelere ekseriya şahsi haklara taallük eden hukuki dâva ve ihtilâflarda lüzum hâsıl olmakta ve bunların masrafları da alâkalı şahıslar tarafından tediye olunmaktadır.

Ağıtları dâva veya icra takiplerinde Devlete ağır harçlar vermekte ve birçok masraflar ihtiyar etmekte olan fertlerin bu arada adaleti tevzi için bir yığın külfete ve vesaiti nakliye sıkıntılarına katlanarak mahalline gelen yargıç veya memura yapacağı masraflara mukabil kabul edilecek mâkul ve maktu bir ücretli ve tasarıda tesbit ettiğimiz beş lira gibi cüzi bir tazminatı severek tedliye edeceklerine şüphe yoktur. Gerçi yapılacak tadilat ceza soruşturma işlerinde yargıç ve savcılara Devlet Bütçesinden verilen meşhûr suç tahsisatının bir miktar artırılmasını gerektirirse de bu gibi işlerin hukuk işlerine nispeten pek mahdud olması ve bu yüzden Adalet Bakanlığı Bütçesine yapılacak cüzi ilâvenin de dâvanın sonucunda haksız çıkan suçlu veya dâvacedan alınacak ilân harçlarıyla karşılanmasının da mümkün ve tabii bulunması hasebiyle bütçeye yapılması gereken ilâvenin değiştirilmesi zarurî olay kanununun değiştirilmesine engel teşkil etmemesi lâzımgelir, meâlinde bulunan teklif sahibinin gerekçesi uygun görülmüş ve mütaakiben maddelerin müzakeresine geçilmiştir.

Tasarının 1 ve 98 nci maddeleri aynen kabul edilmiştir.

99 ncu maddenin müzakeresi sırasında Komisyon üyelerinden biri aynı mahalde mütaaddit keşif ve tekkik muamelelerinin yapılması halinde verilmesi teklif edilen 500 kuruşun kâfi

olmadığını ileri sürmüş ve bu miktarın 750 kuruşa iblâğın teklif etmiştir. Bu teklif komisyon çoğunluğuna kabul olunarak maddeye (Aneak aynı mahalde ikiden fazla keşif ve tekkik işi yapılırsa alınan miktarlar 750 kuruşa iblâğ olur) şeklinde bir fıkra ilâve olunmuştur.

Yine aynı maddenin konuşulması esnasında başka başka mahallerde yapılan keşif ve tekkik muameleleri için ödenmesi teklif edilen 1 500 kuruşun fazla olduğuna işaretle bunun 1 000 kuruşa indirilmesinin istenmesi üzerine bu teklif de oya konularak çoğunlukla kabul edilmiş ve tasarıdaki 1 500 kuruşluk miktar 1 000 kuruşa indirilmiştir.

Tasarının diğer maddeleri teklif sahibinin teklifi vechile aynen kabul edilmiş olmakla havallesi gereğince Bütçe Komisyonuna tevdi edilmek üzere Yüksek Başkanlığa sunulur.

Başkan	Sözcü	Kâtip
Ankara	Balıkesir	Balıkesir
<i>O. T. Hekin</i>	<i>M. Erkuyumcu</i>	<i>V. Asena</i>
Ankara	Ankara	Çorum
<i>O. Ş. Öçekdağ</i>	<i>H. Ş. İnce</i>	<i>H. Ortakçoğlu</i>
Edirne	Elâzığ	İstanbul
<i>M. Enginün</i>	<i>H. A. Yöney</i>	<i>A. Moshos</i>
Kars	Konya	Kütahya
<i>S. Atalay</i>	<i>M. Obuz</i>	<i>S. S. Nasuhoğlu</i>
Mardin	Samsun	Yozgat
<i>M. K. Boran</i>	<i>" Tüzcel</i>	<i>N. U. Alınlı</i>

Bütçe Komisyonu raporu

T. B. M. M.

Bütçe Komisyonu

Esas No. 2/44

Karar No. 22

12 . I . 1951

Yüksek Başkanlığa

Balıkesir Milletvekili Müfîf Erkuyumcu ile Rize Milletvekili İzzet Akçal'ın, Adliye Harç Tarifesi Kanununun 98 ve 99 ncu maddelerinin değiştirilmesi hakkında Yüksek Meclise sunulan Kanun teklifi Adalet Komisyonu raporiyle birlikte komisyonunuza verilmekle teklif sahipleri ile Adalet ve Maliye Bakanlıklarının yetkili temsilcileri hazır oldukları halde incele-nip görüşüldü :

2503 sayılı Adliye Harç Tarifesi Kanununun

98 nci maddesinde (Tebliğden başka bir muamele yapmak için makamından uzaklaşmaya mecbur olan Hâkim veya memur, yol masrafından başka, her saat ve küsuru için 50 kuruş yol tazminatı verilir. Bu miktar, bir gün için 200 kuruşu geçemez. Kâtip ve sair müstahdemler için yukarıdaki fıkrada yazılı miktarların yarısı verilir) ve 99 ncu maddesinde ise (Daireden uzaklaştırmayı icabettiren birden ziyade iş olursa mümkün oldukça bu işler aynı zaman-

da yapılır. Bu suretle yol masrafı ve tazminatı, muhtelif işler aynı mahalde ise müsavi hisseler ve eğer muhtelif mahallerde iseler mesafe nazara alınarak mütenasip hisseler taksim olunur.

İlk önce alınan masrafın fazlası sahiplerine iade olunur) denilmektedir.

Yukarda arzedilen 98 nei maddeye göre keşif ve delil tesbiti ve meşhut suçların tahkiki gibi işler için makamından ayrılan hâkimlerle diğer adalet müntesiplerine halen yol tazminatı olarak bir gün için 200 ve 4327 sayılı Kanunun birinci maddesiyle yapılan % 50 zam ile üç yüz kuruş ve diğer memurlara ise bunun yarısı verilmekte ve iş, bir günden az ise bu tazminat maddedeki nispetlere göre hesap ve en az 37,5 kuruş olarak ödenmekte olduğundan teklif sahipleri, 1934 yılının şartlarına göre hesap edilen ve hâkimlere diğer memurların o gün sarfedecekleri fazla masrafların karşılığı olan bu paraların bugünkü iktisadi şartlara uymaması, hâkimin işe başladığı saati ve intihasını tesbit ve bunu bir zabıtla tevsik etmek ve tesbit edilen müddet üzerinde bazan münakaşalar ve şikâyetlerle karşılaşmak gibi vaziyetini sarıncı hallere mâruz kalmak ve nihayet bunun tahsilinde de birtakım formaliteleri ikmal güçlüklerine tahmil etmek suretiyle hâkimlik makam ve sıfatının şeref ve mehabetiyle mütenasip olmıyan halleri ortadan kaldırmak üzere bu yol tazminatının sabit bir rakam olarak ifadesini ve bunun (500) kuruş olmasını, kâtiplerle sair müstahdemlere yarısının verilmesini teklif etmektedirler.

99 neu maddede ise bir günde birden ziyade iş yapıldığı takdirde görülen işlerin bir mahalde olması halinde 98 nei madde teklifine göre alınacak yol tazminatının işler arasında müsavi şekilde taksimi ve işler ayrı mahallerde iseler her iş için bu tazminatın ayrı ayrı alınması, ancak miktarının (1 500) kuruşu geçmemesi hususlarında bir değişiklik teklif edilmektedir.

Adalet Komisyonu 98 nei madde için yapılan teklifi aynıyle ve 99 neu maddeye dair teklifi de (1 500) kuruşluk âzami haddi (1 000) kuruşa indirmek ve aynı mahalde görülen ikiden fazla iş bulunduğu takdirde yol tazminatını (750) kuruşa çıkarmak suretiyle tadilen kabul etmiştir.

Komisyonumuz, yapılan tartışmalardan ve

alınan izahlardan sonra esas itibariyle tasarımı kabule şayan görmüştür.

Tasarımın bütçeye olan tesiri bakımından yapılan incelemelerde ise:

Hâkimin yukarda izah edilen maksatlarla makamından uzaklaşacağı hallerin ya hukuk dâvaları münasebetiyle olacağı, bu takdirde ise dâvacının gerekli harç ve masrafları evvelden yatırmak zorunda olması hasebiyle bütçeye bir külfet tahmil etmiyeceği, yahut ceza kovuşturmaları sebebiyle yapılacak masraflar olup bunların da bidayette Adalet bütçesinin ilgili ter-tibinden ödenerek yine bilâhara mahkûmdan tahsil edileceği alınan izahlardan anlaşılmıştır.

Şu hale göre bu ikinci kısım giderlerden bir kısmının tahsilsizlik sebebiyle karşılıksız kalacağı düşünülebilirse de bunun da yıllık tutarının mühim bir yekûna balığ olmayacağı neticesine varılmıştır.

Bu tasarı ile değiştirilen 98 nei madde komisyonumuzca da teklif veçhile aynıyle kabul edilmiştir.

99 neu maddede Adalet Komisyonunun teklife nazaran yaptığı değişikliklerden;

A) Aynı mahalde ikiden fazla iş yapıldığı takdirde (750) kuruş alınması hakkındaki değişikliği komisyonumuz kabul etmemiştir. Bunun yerine,

B) Bir günde birden ziyade iş yapıldığı takdirde beher iş için (400) kuruş alınmasını ve bunun miktarının (1 000) kuruşu geçmemesi esasını da tesbit etmiştir. Bundan başka bu değişen maddelere göre ödenecek yol tazminatlarının 4327 sayılı Kanundaki zamların dışında bırakılması esasını da kabul edilerek 99 neu maddeye buna dair bir fıkra eklenmiştir. Son fıkrada da vuzuhu temin edecek bir değişiklik yapılmıştır.

Bu tadillere göre yeniden hazırlanan Kanun tasarısı Kamutayın onayına arzedilmek üzere Yüksek Başkanlığa sunulur.

Başkan	Başkan V.	Sözcü
İstanbul	Burdur	Çanakkale
E. Adakan	F. Çelikbaş	E. Kalafat
Kâtip		
Bursa	Balıkesir	Bolu
H. Şaman	E. Budakoğlu	M. Güçbilmez
Diyarbakır	Eskişehir	Giresun
M. Ekinci	A. Potuoğlu	M. Şener

Istanbul A. H. Başar	İstanbul F. Saymer	İstanbul C. Türkgeldi	Ordu F. Aksoy	Rize O. Kavrakoğlu	Seyhan S. Barı
Kastamonu T. Çoşkan	Kastamonu H. Türe	Kırklareli Ş. Bakay	Sivas H. İmre	Tokad S. Atane	Trabzon S. P. Kalaycıoğlu
Konya M. A. Ülgen	Malatya M. S. Eti	Mardin K. Türkoğlu	Urfa Doç. Dr. F. Eryin	İmzada bulunmadı	Van F. Melen

BALIKESİR MİLLETVEKİLİ MÜFİT ERKUYUMCU İLE RİZE MİLLETVEKİLİ İZZET AKÇAL'IN KANUN TEKLİFİ

2503 sayılı Adliye Harç Tarifesi Kanununun 98 ve 99 ncu maddelerinin değiştirilmesi hakkındaki Kanun tasarısı

MADDE 1. — 2503 sayılı Adliye Harç Tarifesi Kanununun 98 ve 99 ncu maddeleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir :

Madde 98. — Tebliğden başka bir muamele yapmak için makamından uzaklaşmaya mecbur olan hâkim veya memura yol masrafından başka maktuen 500 kuruş yol tazminatı verilir.

Kâtip ve müstahdemler için yukarıda yazılı miktarın yarısı verilir.

Madde 99. — Daireden uzaklaşmayı icabettiren birden ziyade iş olursa mümkün oldukça işler aynı zamanda yapılır. Bu suretle görülen işler aynı mahalde ise alınan yol masrafı ve tazminatı müsavi hisselerle yapılan işlere taksim edilir. Yapılan işler başka mahallerde ise yukarıda yazılı miktar her işte ayrı ayrı tahsil olunur. Bu suretle alınan miktarlar bir gün için 1500 kuruşu geçemez.

Peşin alınan yol masrafından sarfedilmiyerek artan miktarlar sahiplerine iade edilir.

MADDE 2. — Bu kanun hükümleri yayımı tarihinden itibaren yürürlüğe girer.

MADDE 3. — Bu kanun hükümlerini yürütmeye Başbakan, Adalet, Millî Savunma, Maliye ve Dâhiliye Bakanları memurdur.

ADALET KOMİSYONUNUN DEĞİŞTİRİŞİ

2503 sayılı Adliye Harç Tarifesi Kanununun 98 ve 99 ncu maddelerinin değiştirilmesi hakkındaki Kanun teklifi

MADDE 1. — Teklif aynen kabul edilmiştir.

Madde 98. — Teklif aynen kabul edilmiştir.

Madde 99. — Daireden uzaklaşmayı icabettiren birden ziyade iş olursa mümkün oldukça işler aynı zamanda yapılır. Bu suretle görülen işler aynı mahalde ise alınan yol masrafı ve tazminatı müsavi hisselerle yapılan işlere taksim edilir. Ancak aynı mahalde ikiden fazla keşif ve tetkik işi yapılırsa alınan miktarlar 750 kuruşa iblağ olunur.

Yapılan işler başka mahallerde ise yukarıda yazılı miktar her işte ayrı ayrı tahsil olunur.

Bu suretle alınan miktarlar bir gün 1 000 kuruşu geçmez.

Peşin alınan yol masrafından sarfedilmiyerek artan miktarlar sahiplerine iade edilir.

MADDE 2. — Teklif aynen kabul edilmiştir.

MADDE 3. — Teklif aynen kabul edilmiştir.

BÜTÇE KOMİSYONUNUN DEĞİŞTİRİŞİ

Adliye Harç Tarifesi hakkındaki 2503 sayılı Kanununun 98 ve 99 ncu maddelerinin değiştirilmesi hakkında Kanun teklifi

MADDE 1. — Teklifin birinci maddesi aynen kabul edilmiştir.

Madde 98. — Tebliğden başka bir muamele yapmak için makamından uzaklaşmaya mecbur olan hâkim veya memura yol masrafından başka beher gün için maktuan 500 kuruş yol tazminatı verilir.

Kâtip ve sair müstahdemler için yukarıda yazılı miktarın yarısı ödenir.

Madde 99. — Daireden uzaklaşmayı icab ettiren birden ziyade iş olursa, mümkün oldukça işler aynı zamanda yapılır. Bir günde birden ziyade iş yapıldığı takdirde beher iş için 400 kuruş alınır ve bu miktar bir gün için 1000 kuruşu geçemez.

Görülen işler aynı mahalde ise yol masraf ve tazminatı müsavi hisseler; muhtelif mahallerde ise yol masrafı mesafe nazara alınarak mütenasip ve yol tazminatı müsavi hisseler taksim olunur.

Gerek bu, gerekse 98 nci maddedeki yol tazminatına, 4327 sayılı kanundaki zamlar yapılmaz.

Tazminat ve masraf karşılığı alınan peşin paralardan sarfedilemiyerek artan miktarlar sahiplerine iade olunur.

MADDE 2. — Bu kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3. — Bu kanunu Başbakan, Adalet, ve Millî Savunma, Maliye ve İçişleri Bakanları yürütür.